

MARIA PONS

TREURE LA POLS

Calor

AVUI, AMB les amigues, prenem cafè al bar de la Seu Vella. Assegudes a La Sibil·la, tenim Lleida escampada als peus i l'antiga catedral a tocar. Com que encara és d'hora ens arriba la marinada. Malgrat tot, la Carme apareix protestant: "No suportó l'estiu. Si pogués l'esborraria del calendari. Quina angúnia que em fa la calor."

"Dona, tampoc no n'hi ha per a tant", diu la Roser conciliadora. "No, no n'hi ha per a tant. N'hi ha per a molt més! No sé a vosaltres, però a mi el sol se'm posa als ulls i tinc mal de cap. A sobre, les cames em pesen i als peus és com si hi dugués ploms que no em deixen caminar. Estiu! Quina cosa més fastigosa." Es queixa la Carme. Ara és la Maite la que replica: "Guaita, noia, parla per tu, jo sort en tinc de l'estiu. Estic menys depressiva. A l'hivern m'entelo com els caragols."

La Berta no la deixa acabar: "A mi tampoc no m'agrada l'estiu, ni els seus mosquits.

No suportó les olors dels llocs tancats. No trobo gens de gràcia als dies llargs i les nits curtes. I a més, em desagraden les terrasses plenes a vessar de gent escandalosa que no respecta el descans nocturn dels veïns que l'endemà s'han d'aixecar d'hora per anar a treballar."

"A la platja no n'hi ha prou amb la calor que a sobre la humitat ho acaba de reblar"

La Rita la interromp: "Ja en diràs de rucades. A l'estiu tenim vacances. Anem més assossegades, sense les presses de la feina. A sobre gairebé totes farem algun viatge." "Això! Això!", exclama la Júlia: "El que em faltava pel dur: Viatjar. Passejar maletes per escales mecàniques i andanes. Habitacions d'hotel. Olor de llençols desconeguda. Obrir i tancar maletes, ja veus quin divertiment."

"Jo aniré a la platja", replica la Maite cofoia. Ara, és quan la Carme exclama: "A la platja no n'hi ha prou amb la calor que a sobre la humitat ho acaba de reblar. La xafogor és insuportable." L'Emi intenta posar pau: "Ja sabeu que diuen: a l'estiu tota cuca viu." La Carme respon prest: "Seran les cuques les que viuen perquè jo, si no s'acaba aviat aquesta calor, em moriré." Totes parlen i es contradueixen alhora a favor i en contra de l'estiu. L'Emi no sap com aturar el guirigall: "Noies, no sé pas què us passa avui." "Què vols que ens passi", diu la Júlia irada, "que no veus que la calor ens estava el cervell?" "Uf", pensa l'Emi, "serà millor canviar de tema. Ja parlarem de l'estiu i la calor quan arribi el fred."